

Oponentský posudek na bakalářskou diplomovou práci

Název: **Náboženské aspekty ve starotamilské poezii**
Autor: **Jana Horáčková**
Vedoucí práce: **Mgr. Pavel Hons** Oponent: **Mgr. Zuzana Vihanová**

Jana Horáčková se ve své práci zabývá náboženstvím starých Tamilů tak, jak se o něm dozvídáme z dobových literárních zdrojů. Podává chronologický přehled vývoje tamilských náboženských představ od zmínek v nejstarší sangamové literatuře přes tzv. přechodné období, reprezentované především eposy Silappadigáram a Manimégalei, až k počátkům bhaktické literatury. Sleduje tak posun od tamilských předárijských náboženských představ k personifikovanému polyteismu, silně ovlivněnému árijskými vlivy, a současně s tím nárůst významu náboženství v tamilské literatuře. Vývoj tamilské literatury v otázce proměnlivého stupně religiozity zasazuje do kontextu indických literatur a literatury světové.

Autorka pracuje především se sekundárními prameny, v menší míře s anglickými a českými překlady diskutovaných děl. Výsledná práce je tedy převážně kompilační. Srozumitelnou formou shrnuje dostupné dosavadní poznatky k danému tématu, včetně dosud nepublikovaných výsledků (výzkum Dr. Evy Wilden), a umožňuje tak čtenáři seznámit se i s obtížněji dostupnými prameny. Jana Horáčková se na citované odborníky většinou plně spoléhá a neodvažuje se příliš činit vlastní závěry (viz str. 43: „Toto je však pouze spekulace, kterou se mi nepodařilo podložit na základě tvrzení jiného autora“). Vzhledem k tomu, že nepracuje se samotnými texty, je tento přístup pochopitelný.

Na druhou stranu některá tvrzení, jež autorka v práci předkládá, vyznívají poněkud kontroverzně a vyžádala by si přeformulování nebo podrobnější komentář (např. k sangamové literatuře na str. 18: „Až na několik výjimek tam nenajdeme popis boha jako personifikovaného hrdiny. Je tomu tak hlavně asi z toho důvodu, že literatura není primárně náboženská“ - nemůže tomu tak být také proto, že, jak autorka sama uvádí, v náboženství sangamové doby převažuje uctívání přírodních sil a k personifikaci božství dochází až později? Nebo např. str. 37: „S nástupem nových myšlenkových proudů už religiozita nestojí v pozadí, není potlačována, ale proniká do poezie jako přirozená součást života“ - jakým způsobem je v sangamové literatuře potlačována religiozita? Nikde v textu nenacházíme náznaky toho, že by k něčemu takovému docházelo). Uvedené formulace dle mého názoru narušují konzistentnost práce.

V kapitole zabývající se náboženskými zmínkami v eposu Silappadigáram autorka vhodně použila ukázky z přeloženého textu, s nímž samostatně pracovala. Vzhledem k tomu, že tématem práce je odraz náboženství v literatuře, by nebylo na škodu doložit přímými ilustrativními odkazy i ostatní kapitoly.

Práce je stylisticky jednotná a poměrně čtivá. Některé výrazy by se možná v odborném textu mohly vyskytovat v menší míře (tedy, vlastně, samozřejmě, nadužívání odkazů k tomu, co již bylo či bude řečeno). V textu se vyskytují některé nesrovnalosti v prepisu tamilských slov, jde pravděpodobně nejspíše o překlepy (str. 27 **Aiy**angar vs. str. 24 **Ay**angar vs. str. 14 **Ai**jar; str. 14 **Péracirij**ara vs. str. 30 **Podiyil**; str. 15 **Čórů** vs. str. 21 **Čólů**; str. 41 **Sillapadigáram**, str. 47 **Silapadigáram**). Jinak je text pravopisně téměř bez chyb, až na několik málo výjimek (str. 23 **žili** semi-nomádské kmeny, str. 38 směry necharakterizovali).

Po formální stránce na práci neshledávám žádné nedostatky, text je přehledně strukturovaný, s vyhovujícím poznámkovým aparátem a odpovídající bibliografií. Celkově se jedná, s výše uvedenými připomínkami, o zdařilou kompilační práci s využitím cenných zdrojů.

Navrhované hodnocení: velmi dobře

V Praze dne 1.9. 2009

Mgr. Zuzana Vihanová

